

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Václav Krump: „Svoboda projevu v ČR“

Diplomová práce vypracovaná Václavem Krumpem má rozsah 73 stran, včetně přehledu literatury a českého a anglického shrnutí. Samotný text práce má rozsah 62 stran. Z tohoto hlediska práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce. Práce je velmi dobře členěna, je přehledná a srozumitelná. Opomenut není poměrně rozsáhlý seznam použité literatury, se kterou autor při psaní pracoval a na kterou řádným způsobem v textu odkazuje.

Autor si vybral téma (nejenom) v současné době velmi aktuální. Z druhé strany toto téma nepatří mezi témata, která by byla často komplexně zpracovávána. Jedná se tedy o výběr, kdy práce může přinést nové poznatky a od autora se vyžaduje vlastní vklad a přínos k tématu. Autor navíc k tomuto tématu přistoupil komplexně a zpracovává nejenom aspekty ústavněprávní, ale zcela správně neopomíjí ani faktory společenské.

Autorovým cílem bylo důkladně analyzovat svobodu projevu v jejím rozměru ústavním, zákonném, ale také pokud se jedná o aplikační, zejména soudní praxi. Cílem diplomanta bylo toto právo zasadit do širšího kontextu a v jeho rámci jej hodnotit. Tento záměr je třeba vysoce ocenit.

Uvedený cíl byl splněn. Autor věnuje pozornost teorii, historickému vývoji svobody projevu, jejímu mezinárodnímu zakotvení, a především současné právní úpravě. Tu důkladně analyzuje, a to v souvislosti s aplikační praxí. Tímto způsobem autor odhaluje čtenáři všechny související skutečnosti. Zejména je třeba ocenit autorův vstup do jiných právních odvětví, jejichž normy upravují, zpřesňují a limitují svobodu projevu. Jejich podání a výklad je velmi cenné pro učinění si obrázku o tom, jaký je skutečný obsah čl. 17 Listiny základních práv a svobod a jak široká jsou zákonná omezení předpokládaná odst. 4 citovaného ustanovení.

Jak již bylo uvedeno, práce má logickou strukturu, je dobře srozumitelná, přehledná a čtivá. Osobně především oceňuji autorův důkladný a systematický přístup a řádné hodnocení způsobu úpravy svobody projevu v jejích širších souvislostech.

Za zvláště přínosné a cenné považuji to, že se autor nevyhýbá ani kontroverzním otázkám současné doby (např. oddíly 4.2.6 nebo 4.3.1). I v této části se ve svém výkladu autor drží platného práva a řádného ústavního rámce. V těchto částech autor dle mého názoru prokazuje schopnost nezávislé úvahy nad výkladem a aplikací právního předpisu.

Pro obhajobu nekladu žádnou otázku, přenechám tuto úlohu případně oponentovi.

Závěrem mohu konstatovat, že autor při psaní postupoval samostatně, metodicky a důkladně. K práci nemám žádné další připomínky. Práci považuji za zdařilou, plně způsobilou k obhajobě a také jí k obhajobě doporučuji.

Připravil: JUDr. Jan Kudrna, Ph.D.

Praha, 1. května 2014.